

ការរៀបចំនៅក្នុងបញ្ជីពិភពលោក ៖ « ខ្ញុំត្រូវការជំនួយពីអ្នក »

ដោយប្រធាន ហិនរី ប៊ី អាវ៉ែង

ទីប្រឹក្សាទីមួយ នៅក្នុងគណៈប្រធានទីមួយ

បងប្អូនប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមានក្តីអំណរដើម្បីនៅជាមួយអ្នកក្នុងការប្រជុំបញ្ជីពិភពលោកនៃព្រះទ្រង់ទាំងពិភពលោកនេះ ។ ភាគីនេះ ខ្ញុំ និងនិយាយអំពីការរៀបចំសម្រាប់បញ្ជីពិភពលោក ទាំងសម្រាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់ និងការរៀបចំដើម្បីឲ្យយើងចេះជួយផ្តល់ដល់អ្នកដទៃ ។

យើងភាគច្រើនរៀបចំនឹងខ្លួនឯងពេលខ្លះថា « តើខ្ញុំបានរៀបចំសម្រាប់កិច្ចការនេះ នៅក្នុងបញ្ជីពិភពលោកឬទេ ? » ចម្លើយរបស់ខ្ញុំគឺ « បាទ អ្នកបានរៀបចំរួចហើយ » ។ គោលបំណងខ្ញុំក្នុងថ្ងៃនេះ គឺដើម្បីជួយអ្នកឲ្យស្គាល់ការរៀបចំនោះ ហើយទទួលបានភាពក្លាហានមកពីវា ។ ដូច អ្នកបានដឹងហើយ បញ្ជីពិភពលោកអឺរ៉ុន ត្រូវបានចាត់តាំងជាបញ្ជីពិភពលោកខាងការរៀបចំ ។ ភាគច្រើនបំផុត គឺឌីកុនក្មេងៗ គ្រូ និង សង្ឃ អាយុ ចន្លោះពី 12 ឆ្នាំ និង 19 ឆ្នាំ ។

យើងអាចងាកមកគិត អំពីការរៀបចំបញ្ជីពិភពលោក ជាការកើតមានឡើងនៅក្នុងវ័យបញ្ជីពិភពលោកអឺរ៉ុន ។ ប៉ុន្តែព្រះវរបិតាសូតិយើង បានរៀបចំយើង ចាប់តាំងពីយើងត្រូវបានបង្រៀននៅឯទីវត្តមានទ្រង់ ក្នុងនគរបស់ទ្រង់ មុនពេលយើងចាប់កំណើតមកម៉្លេះ ។ ទ្រង់កំពុងតែរៀបចំយើងនៅយប់នេះ ។ ហើយទ្រង់នឹងបន្តរៀបចំយើង ដរាបណាយើងអនុញ្ញាតឲ្យទ្រង់រៀបចំ ។

គោលបំណងនៃការរៀបចំបញ្ជីពិភពលោកទាំងអស់ ទាំងក្នុងជីវិតមុនជីវិតនេះ និង នៅក្នុងជីវិតនេះ គឺដើម្បីរៀបចំយើង និងអ្នកទាំងឡាយដែលយើងបម្រើសម្រាប់ទ្រង់ ដើម្បីជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ។ មេរៀនដំបូងមួយចំនួននៅក្នុងជីវិតមុនជីវិតនេះ មានបញ្ចូលនូវផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងដង្ហាយចូររបស់ទ្រង់ ជាចំណែកដ៏សំខាន់ ។ យើងពុំមែនត្រូវបានបង្រៀនតែអំពីផែនការប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែយើងស្ថិតនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សានោះ ហើយយើងបានជ្រើសរើសយកផែនការនោះផងដែរ ។ ដោយសារតែវាមាននៃការមិនចងចាំ ត្រូវបានដាក់បាំងលើគំនិតរបស់យើងពេលចាប់កំណើតនោះយើងត្រូវស្វែងរកផ្លូវរៀនសារជាថ្មីនៅក្នុងជីវិតនេះ នូវអ្វីដែលយើងធ្លាប់បានដឹង និងបានការពារមកនោះ ។ ផ្នែកនៃការរៀបចំរបស់យើងក្នុងជីវិតនេះ គឺត្រូវរកសេចក្តីពិតដ៏មានតម្លៃនោះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចតាំងចិត្តជាថ្មីចំពោះវា តាមរយៈសេចក្តីសង្ខារ ។ យើងតម្រូវឲ្យមានសេចក្តីជំនឿ ភាពរាបសា និងភាពក្លាហាននៅផ្នែករបស់យើង ក៏ដូចជាជំនួយមកពីមនុស្សដែលបានរកឃើញសេចក្តីពិត ហើយបានចែកចាយជាមួយយើងផងដែរ ។

អ្នកទាំងនោះអាចជាឪពុកម្តាយ អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ឬ មិត្តភក្តិទាំងឡាយ ។ ប៉ុន្តែជំនួយនោះ គឺជាចំណែកនៃការរៀបចំរបស់យើង ។ ការរៀបចំបញ្ជីពិភពលោករបស់យើង តែងតែមានអ្នកដទៃដែលបានរៀបចំរួចហើយ មកផ្តល់ឱកាសដល់យើង ឲ្យទទួលដំណឹងល្អ បន្ទាប់មកជ្រើសរើសធ្វើតាមដោយការគោរពសេចក្តីសង្ខារ ដើម្បីឲ្យវាជ្រាបចូលក្នុងចិត្តយើង ។ ដើម្បីឲ្យយើងស័ក្តិសមសម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ការបម្រើរបស់យើងនៅក្នុងជីវិតនេះ ត្រូវរួមមានទាំង ការធ្វើការដោយអស់ពីចិត្ត ពីគំនិត និង ពីពល ហើយព្យាយាមដើម្បីរៀបចំអ្នកដទៃ ឲ្យគ្រឡប់ទៅព្រះវិញ ជាមួយយើង ។

ដូច្នេះចំណែកនៃការរៀបចំបញ្ជីពិភពលោក ដែលយើងនឹងមានក្នុងជីវិតនេះ នឹងក្លាយជាឱកាសដើម្បីបម្រើ និងបង្រៀនអ្នកដទៃ ។ វាអាចរួមមានជាគ្រូបង្រៀនក្នុងសាលានាចក្រ ជាឪពុកដ៏ល្អស្រស់ និង ជាសមាជិកក្រុម និង អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាជាទីស្រឡាញ់ សម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ ។ ព្រះអម្ចាស់ នឹងប្រទានឱកាសឲ្យ ប៉ុន្តែតើយើងរៀបចំឬអត់ នឹងអាស្រ័យទៅលើយើង ។ បំណងរបស់ខ្ញុំនាយប់នេះ គឺចង់ចង្អុលបង្ហាញនូវការជ្រើសរើសដ៏សំខាន់មួយចំនួន ដែលចាំបាច់ សម្រាប់ការរៀបចំបញ្ជីពិភពលោកឲ្យបានជោគជ័យ ។

ទាំងអ្នកបង្ហាត់ និង អ្នករៀន មានការជ្រើសរើសល្អ អាស្រ័យលើការយល់ដឹងអំពីរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់ រៀបចំអ្នកបម្រើបញ្ជីពិភពលោករបស់ទ្រង់ ។

ទីមួយ ទ្រង់ហៅមនុស្ស ទាំងចាស់ទាំងក្មេង ដែលខ្លួនគេ និងលោកិយមើលឃើញថា ជាមនុស្សទន់ខ្សោយ និង សាមញ្ញ ។ ព្រះអម្ចាស់អាចផ្លាស់អ្នកទាំងឡាយដែលមើលទៅទន់ខ្សោយនោះឲ្យទៅជាខ្លាំង ។ ការទទួលស្គាល់ដូចនេះនឹងផ្លាស់របៀបដែលអ្នកដឹកនាំឈ្លាសវៃជ្រើសរើសបំពាក់បំប៉ន ។ ហើយវាអាចផ្លាស់របៀបដែលអ្នកកាន់បញ្ជីពិភពលោកឆ្លើយតបទៅនឹងឱកាសអភិវឌ្ឍ ដែលគាត់ត្រូវបានផ្តល់ឲ្យ ។

ចូរគិតអំពីឧទាហរណ៍មួយចំនួន ។ ខ្ញុំជាសង្ឃ គ្មានបទពិសោធន៍នៅក្នុង រូងដំបូង ។ ប៊ីស្សរបស់ខ្ញុំ ហៅខ្ញុំតាមទូរស័ព្ទនារសៀលថ្ងៃអាទិត្យមួយ ។ នៅពេលខ្ញុំឆ្លើយ គាត់បាននិយាយថា « តើអ្នកមានពេលទៅជាមួយខ្ញុំបានទេ ? ខ្ញុំត្រូវការជំនួយរបស់អ្នក » ។ គាត់គ្រាន់តែបានប្រាប់ថា គាត់ចង់ឲ្យខ្ញុំទៅជាដៃគូរបស់គាត់ទៅសួរសុខទុក្ខស្រ្តីម្នាក់ ដែលខ្ញុំពុំស្គាល់ ជាអ្នកគ្មានអាហារ ហើយជាអ្នកចង់រៀនរបៀបគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុរបស់គាត់ឲ្យបានល្អ ។

ប្រសើរនោះទេ ។ ខ្ញុំដឹងថា គាត់មានទីប្រឹក្សាដែលមានបទពិសោធន៍ពីរូបនៅក្នុងគណៈ ប៊ីស្ស្តរបស់គាត់ ។ គាត់ទាំងពីរនាក់ ជាបុរសដែលមានបទពិសោធន៍ជ្រៅជ្រះ ។ ទីប្រឹក្សាម្នាក់ ជាម្ចាស់អាជីវកម្មធំមួយ ដែលក្រោយមកក្លាយជាប្រធានបេសកកម្ម និង ជាអ្នកមានសិទ្ធិអំណាចទូទៅ ។ ទីប្រឹក្សាម្នាក់ទៀត ជាចៅក្រមដ៏ល្បីឈ្មោះ ។

ខ្ញុំត្រូវបានប៊ីស្ស្តហៅជាអ្នកជំនួយការក្នុងរូបសង្ឃទីមួយថ្មីថ្មោង ។ គាត់ដឹងថា ខ្ញុំពុំសូវយល់អំពីគោលការណ៍សុខុមាលភាពទេ ។ ខ្ញុំដឹងតិចតួចអំពីហិរញ្ញវត្ថុផ្ទាល់ខ្លួន ។ ខ្ញុំពុំទាន់ចេះសរសេរសែក គ្មានគណនីធនាគារ ហើយពុំទាន់ចេះរៀបចំថវិការដ្ឋានខ្លួនដែរ ។ ប៉ុន្តែផ្ទុយពីការគ្មានបទពិសោធន៍របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានដឹងថា គាត់ត្រូវការខ្លាំងណាស់ ពេលគាត់និយាយថា « ខ្ញុំត្រូវការជំនួយរបស់អ្នក » ។

ខ្ញុំបានយល់នូវអ្វីដែលប៊ីស្ស្តដំបូងគំនិតនោះចង់មានន័យ។ គាត់បានមើលឃើញក្នុងខ្លួនខ្ញុំនូវឱកាសដ៏ល្អ ដើម្បីរៀបចំអ្នកកាន់បព្វជិតភាព។ ខ្ញុំប្រាកដថា គាត់ពុំបានមើលឃើញអនាគតនៃក្មេងប្រុសឥតមានការបំពាក់បំប៉ននោះ ជាសមាជិកនៃគណៈប៊ីស្ស្តជាអធិបតីទេ ។ ប៉ុន្តែ គាត់បានធ្វើចំពោះខ្ញុំនៅថ្ងៃនោះ និង គ្រប់ពេលទាំងអស់ដែលខ្ញុំស្គាល់គាត់ អស់ជាច្រើនឆ្នាំមក នោះ ជាគម្រោងនៃការរៀបចំមួយ នៃការសន្យាដ៏ មហិមា។

គាត់ហាក់ដូចជាពេញចិត្តវាណាស់ ប៉ុន្តែវាដំណើរការសម្រាប់គាត់ ។ ពេលយើងត្រឡប់មកផ្ទះខ្ញុំវិញ បន្ទាប់ពីសួរសុខទុក្ខស្រ្តីមេម៉ាយទុរគតិ៍នោះ គាត់បានចេញទ្បាន ។ គាត់បានបើកខត្តិកដែលបានគូសចំណាំ និងប្រើច្រើនដងរបស់គាត់មក ។ គាត់បានកែតម្រូវខ្ញុំដោយចិត្តល្អ ។ គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំចាំបាច់ត្រូវសិក្សា និង រៀនច្រើនទៀត ។ ប៉ុន្តែគាត់ច្បាស់ជាឃើញថា ខ្ញុំទន់ខ្សោយ ហើយរាបសារល្មមនឹងទទួលយកការបង្រៀនបាន។ រហូតមកដល់ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំចាំនូវអ្វីដែលគាត់បានបង្រៀន ។ ប៉ុន្តែលើសពីនោះ ខ្ញុំចាំថាគាត់មានទំនុកចិត្តណាស់ ថាខ្ញុំអាចរៀន និង បានល្អប្រសើរ -- ហើយថាខ្ញុំនឹងក្លាយជាមនុស្សល្អប្រសើរជាង ។

គាត់បានមើលឃើញហួសពីភាពពិតរបស់ខ្ញុំ ទៅដល់លទ្ធភាពនាពេលអនាគតដែលមាននៅក្នុងមនុស្សម្នាក់ ដែលមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនទន់ខ្សោយ ហើយរាបសារ ល្មមនឹងចង់ទទួលជំនួយរបស់ព្រះអម្ចាស់ និងជឿថា វានឹងកើតឡើងបាន ។ ប៊ីស្ស្ត ប្រធានបេសកកម្ម និង ឪពុកទាំងឡាយ អាចជ្រើសរើសធ្វើសកម្មភាពលើលទ្ធភាពទាំងនោះ ។ ខ្ញុំបានឃើញវាកើតឡើងនាពេលថ្មីៗនេះ អំឡុងពេលទីបន្ទាល់ ក្នុងការប្រជុំតមអាហាររបស់ប្រធានក្រុមឌីកុនម្នាក់ ។ គាត់ ហៀបនឹងក្លាយជាគ្រូ ហើយចេញពីសមាជិកក្រុមរបស់គាត់ ។

គាត់បានថ្លែងដោយអារម្មណ៍ដ៏អស្ចារ្យក្នុងសម្លេងរបស់គាត់ អំពីភាពរីកចម្រើននៅក្នុងសេចក្តីល្អ និង អំណាចនៅក្នុងសមាជិកនៃក្រុមរបស់គាត់ ។ គាត់បានសរសើរការបម្រើរបស់ពួកគេ ។ រួចហើយគាត់និយាយថា គាត់បានដឹងថា គាត់អាចជួយដល់ឌីកុនថ្មី នៅពេលពួកគេមានអារម្មណ៍ខ្វល់ខ្វាយដោយសារគាត់ធ្លាប់មានអារម្មណ៍ខ្វល់ខ្វាយ នៅពេលគាត់ចូលមកបព្វជិតភាព ។

អារម្មណ៍នៃភាពទន់ខ្សោយរបស់គាត់ បានធ្វើឲ្យគាត់កាន់តែអត់ធ្មត់ កាន់តែអាណិតអាសូរ ហេតុដូច្នោះគាត់ អាចពង្រឹង និងបម្រើដល់អ្នកដទៃកាន់តែល្អ ។ នៅក្នុងរយៈពេលពីរឆ្នាំនោះ គាត់ក្លាយជាមនុស្សមានបទពិសោធន៍ និង ល្អិតល្អនៃ ។ គាត់បានដឹងថាគាត់បានទទួលជំនួយជាប្រធានក្រុម តាមរយៈការចងចាំដ៏ច្បាស់ និង ភ្លឺថាអំពីតម្រូវការផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ នៅពេលគាត់មានអាយុពីរឆ្នាំក្មេងជាងនោះ ។ ឧបសគ្គរបស់គាត់ និងរបស់យើងនាពេលអនាគត នឹងកើតមាន នៅពេលការចងចាំទាំងនេះ រលប់បាត់ ហើយចាប់ផ្តើមស្រអាប់ទៅៗ តាមពេលវេលា និងភាពជោគជ័យរបស់យើង ។

ប៉ុលប្រសាត់បានឃើញពីគ្រោះថ្នាក់ពេលទូន្មានដល់ដៃគូរីយក្មេងរបស់គាត់ក្នុងបព្វជិតភាព គឺ ជីម៉ូថេ ។ គាត់បានលើកទឹកចិត្ត ហើយបានណែនាំដៃគូនៅក្នុងការរៀបចំបព្វជិតភាពផ្ទាល់ខ្លួន និង ការជួយព្រះអម្ចាស់រៀបចំអ្នកដទៃ ។

ប៉ុលបាននិយាយទៅជីម៉ូថេថា ៖ «កុំឲ្យអ្នកណាមើលងាយអ្នកដោយព្រោះនៅក្មេងនោះឡើយ ចូរធ្វើជាគំរូដល់ពួកអ្នកជឿដោយពាក្យសម្តី កិរិយាប្រព្រឹត្តិ សេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីបរិសុទ្ធ ។ ចូរឧស្សាហូរមើលគម្ពីរ ហើយទូន្មាននឹងបង្រៀនគេ ដរាបដល់ខ្ញុំមក ។ កុំឲ្យធ្វេសនឹងអំណោយទាន ដែលសណ្ឋិតលើអ្នក ដែលបានប្រទានមកអ្នកដោយសេចក្តីទំនាយ ក្នុងកាលដែលពួកចាស់ទុំបានដាក់ដៃលើអ្នកឡើយ ...។ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ននឹងខ្លួនអ្នក ហើយនឹងសេចក្តីបង្រៀន ។ ចូរកាន់ខ្ជាប់តាមសេចក្តីទាំងនេះ គ្បិតដែលធ្វើដូច្នោះ នោះអ្នកនឹងសង្គ្រោះខ្លួនអ្នកបាន ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលស្តាប់អ្នកផង » ។²

ប៉ុលបានផ្តល់ជំនួយនូវ សម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នា ។ ចូរកុំព្រួយអំពីការគ្មានបទពិសោធន៍របស់អ្នក ប៉ុន្តែគិតអំពីអ្វី ដែលអ្នកអាចប្រែក្លាយតាមរយៈជំនួយរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

គោលលទ្ធផលដែលប៉ុលប៉ាន់បានជម្រុញយើងឲ្យទទួលបាននៅក្នុងការរៀបចំបទពិភាក្សា គឺព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ និង ដើម្បីសមនឹងទទួលបានព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ ។ នោះយើងអាចដឹងថា ព្រះអម្ចាស់នឹងឲ្យយើងធ្វើ នៅក្នុងការបម្រើរបស់យើង ហើយទទួលបានភាពស្រស់ស្អាតដើម្បីធ្វើវា មិនថាស្ថានភាពដែល
យើងប្រឈមមុខនាពេលអនាគតនោះយ៉ាងណាទេ ។

យើងកំពុងត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់ការបម្រើបទពិភាក្សា ដែលនឹងកាន់តែលំបាកជាមួយពេលវេលា ។ សាច់ដុំ និងរាងកាយរបស់យើងកាន់តែទ្រុឌ
ទ្រោម ។ សមត្ថភាពរបស់យើងដើម្បីរៀន និង ចងចាំនូវអ្វីដែលយើងបានអាននឹងកាត់បន្ថយ ។ ដើម្បីផ្តល់ការបម្រើបទពិភាក្សា ព្រះអម្ចាស់រំពឹងឲ្យ
យើង នឹងមានការលក់ដំខ្លួនឲ្យកាន់តែច្រើនឡើងៗជារៀងរាល់ថ្ងៃក្នុងជីវិតរបស់យើង ។ យើងអាចរៀបចំសម្រាប់ការសាកល្បងនោះ តាមរយៈ
ការស្ថាបនាសេចក្តីជំនឿ តាមរយៈការបម្រើរាល់ថ្ងៃ ។

ព្រះអម្ចាស់ បានប្រទានឱកាសដល់យើង ឲ្យរៀបចំដោយអ្វីមួយដែលទ្រង់បានហៅថា « សម្បថ និង សេចក្តីសញ្ញាដែលជាប់ផងបទពិភាក្សា » ។³

វាគឺជាសេចក្តីសញ្ញាមួយ ដែលយើងធ្វើជាមួយព្រះ ដើម្បីរក្សាបទបញ្ញត្តិទាំងអស់របស់ទ្រង់ ហើយផ្តល់ការបម្រើ ដូចជាទ្រង់នឹងផ្តល់ បើសិនជាទ្រង់
មានវត្តមានដោយផ្ទាល់ ។ ពេលរស់នៅតាមបទដ្ឋាននោះ អស់ពីលទ្ធភាពរបស់យើង វាស្ថាបនាកម្លាំងខាងវិញ្ញាណ ដែលយើងនឹងត្រូវការដើម្បីប្រកាន់
ខ្ជាប់ដល់ទីបំផុត ។

អ្នកបំពាក់បំប៉នបទពិភាក្សាដ៏មានប្រសិទ្ធភាព បានបង្ហាញខ្ញុំពីរបៀបដើម្បីស្ថាបនាកម្លាំងនោះ ។ វាគឺត្រូវបង្កើតទម្លាប់ នៃការយកចិត្តទុកដាក់លើការអស់
កម្លាំង និង ភាពភ័យខ្លាច ដែលអាចធ្វើឲ្យអ្នកគិត អំពីការបោះបង់ចោល ។ អ្នកណែនាំដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះអម្ចាស់ បានបង្ហាញខ្ញុំថា អំណាចស្ថិតនៅខាង
វិញ្ញាណ កើតមកពីការធ្វើការឆ្លងកាត់ចំណុចដែលអ្នកដទៃនឹងសម្រាក ។

អ្នកដឹកនាំបទពិភាក្សាដ៏អស្ចារ្យ ដែលបានស្ថាបនាកម្លាំងខាងវិញ្ញាណនោះ នៅក្នុងយុវវ័យរបស់អ្នក អ្នកនៅតែមានវា ទោះជាកម្លាំងខាងរូបកាយរបស់
ពួកគាត់ទន់ខ្សោយក្តី ។

ប្អូនប្រុសខ្ញុំនៅទីក្រុងយូថាហ៍ តូចមួយធ្វើអាជីវកម្ម ។ គាត់បានទទួលទូរស័ព្ទមួយនៅសណ្ឋាគាររបស់គាត់ ។ វាបំប្រើហើយ បន្ទាប់ពីប្អូនប្រុសខ្ញុំបាន
ធ្វើការយ៉ាងច្រើននៅថ្ងៃនោះ ហើយពិតណាស់គឺជាប្រធាន ស្តែនស៊ើរ ដបុលយូ យីមប៊ិល ដែលបានសន្ទនាដូចនេះ។ គាត់មានប្រសាសន៍ថា « ខ្ញុំបាន
ឮថាអ្នកនៅក្នុងក្រុង ។ ខ្ញុំដឹងថាវាបំប្រើហើយ ហើយអ្នកប្រហែលជាចូលគេងហើយ ... ប៉ុន្តែតើអ្នកអាចជួយខ្ញុំបានទេ ? ខ្ញុំត្រូវការអ្នកធ្វើជាដៃគូ
ពេលខ្ញុំទៅក្នុងទីក្រុង ដើម្បីមើលស្ថានភាពសាលាជំនុំរបស់យើងទាំងអស់ » ។ ប្អូនប្រុសខ្ញុំបានទៅជាមួយគាត់ នាយប់នោះ ទាំងពុំចេះអ្វីអំពីការថែទាំ
សាលាជំនុំ ហើយដោយពុំដឹងថា ហេតុអ្វីបានជាប្រធាន យីមប៊ិល នឹងធ្វើនូវរឿងដូច្នោះ បន្ទាប់ពីថ្ងៃជួយរបស់គាត់ ឬ ហេតុអ្វីបានជាគាត់ត្រូវការជំនួយ
នោះទេ ។

ប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក ខ្ញុំបានទទួលទូរស័ព្ទស្រដៀងគ្នា នាពេលយប់ប្រៅក្នុងសណ្ឋាគារក្នុងប្រទេសជប៉ុន ។ ពេលនោះខ្ញុំជាអ្នកគ្រប់គ្រងខាងការអប់រំថ្មី
សម្រាប់សាសនាចក្រ ។ ខ្ញុំដឹងថាប្រធាន ហ្គេរដុន ប៊ី ហ៊ីងគ្លី ស្នាក់នៅកន្លែងណាមួយក្នុងសណ្ឋាគារនោះដែរ សម្រាប់កិច្ចការរបស់គាត់នៅប្រទេស
ជប៉ុន ។ ខ្ញុំបានឆ្លើយទូរស័ព្ទ បន្ទាប់ពីពេលខ្ញុំទម្រេតខ្លួនលើគ្រែដើម្បីគេង ដោយមានការនឿយហត់យ៉ាងខ្លាំង មកពីធ្វើកិច្ចការទាំងអស់ដែលខ្ញុំគិតថាខ្ញុំ
បានខំប្រឹងធ្វើ ។

ប្រធាន ហ៊ីងគ្លី បានសួរដោយសម្លេងរីករាយរបស់គាត់ថា « ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគេង ខណៈដែលខ្ញុំនៅទីនេះកំពុងអានឯកសារដែលយើងត្រូវបានគេសុំ
ឲ្យពិនិត្យមើលនោះ ? » ដូច្នោះខ្ញុំបានក្រោកឡើង ហើយធ្វើការ ទោះជាខ្ញុំបានដឹងថា ប្រធាន ហ៊ីងគ្លី អាចផ្តល់ទស្សនៈអំពីឯកសារនោះល្អជាងខ្ញុំអាចធ្វើ
បានក្តី ។ ប៉ុន្តែគាត់បានធ្វើឲ្យខ្ញុំដឹងថា គាត់ត្រូវការជំនួយរបស់ខ្ញុំ ។

ប្រធាន ថូម៉ាស អេស ម៉នសុន នៅចុងបញ្ចប់នៃគ្រប់ការប្រជុំសួរទៅលេខាគណៈប្រធានទីមួយថា « តើខ្ញុំធ្វើកិច្ចការរបស់ខ្ញុំទាន់ពេលវេលាទេ ? » ហើយ
គាត់តែងតែញញឹមនៅពេលទទួលបានឆ្លើយថា « បាទទាន់ ប្រធាន » ។ ស្នាមញញឹមរីករាយរបស់ប្រធាន ម៉នសុន បញ្ជូនសារមួយមកខ្ញុំ ។ ធ្វើឲ្យខ្ញុំគិតថា
« តើមានអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើបន្ថែមទៀតក្នុងកិច្ចការរបស់ខ្ញុំឬទេ ? » រួចហើយខ្ញុំត្រឡប់ទៅការិយាល័យរបស់ខ្ញុំធ្វើការទៀត ។

គ្រូបង្រៀនអស្ចារ្យបានបង្ហាញខ្ញុំនូវរបៀបរៀបរៀង ដើម្បីរក្សាសម្បទ និង សេចក្តីសញ្ញា នៅពេលដែលពេលវេលា និង អាយុ ធ្វើឲ្យកាន់តែពិបាក ។ ពួកគាត់បានបង្ហាញ និង បង្រៀនខ្ញុំអំពីរបៀបលត់ដំនួនខ្ញុំដើម្បីធ្វើការឲ្យខ្លាំងជាងដែលខ្ញុំគិតថាខ្ញុំអាចធ្វើបាន ខណៈពេលដែលខ្ញុំនៅមានសុខភាពល្អ និង កម្លាំង ។

ខ្ញុំពុំអាចធ្វើជាអ្នកបម្រើល្អឥតខ្ចោះគ្រប់ពេលនោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចព្យាយាមប្រឹងប្រែងជាងខ្ញុំគិតថាខ្ញុំអាចធ្វើបាន ។ ជាមួយនឹងទម្លាប់ដែលខ្ញុំបានបង្កើតមកតាំងពីក្មេងនោះ ខ្ញុំនឹងរៀបចំសម្រាប់ការសាកល្បងនៅពេលក្រោយ ។ អ្នក និងខ្ញុំអាចរៀបចំដោយកម្លាំងដើម្បីរក្សាសម្បទ និងសេចក្តីសញ្ញារបស់យើង ឆ្លងកាត់ការសាកល្បង ដែលនឹងមកដល់នៅចុងបញ្ចប់នៃជីវិតនោះ ។

ខ្ញុំបានឃើញភស្តុតាងនោះ នៅក្នុងការប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាអប់រំរបស់សាសនាចក្រ ។ ប្រធានស្តែនស៊ើវ ដបុលយូ យីមប៊ិល បានផ្តល់ការបម្រើរាប់ឆ្នាំ ខណៈដែលស្វីទ្រាំនឹងឧបសគ្គខាងសុខភាព ដែលមានតែយ៉ូបទើបយល់ ។ គាត់ដឹកនាំការប្រជុំនៅព្រឹកនោះ ។

រំពេចនោះ គាត់ឈប់និយាយ ។ គាត់បានដួលនៅលើកៅអីរបស់គាត់ ។ ភ្នែកគាត់បិទ ។ គាត់ទន់ក ។ ខ្ញុំអង្គុយជិតគាត់ ។ អែលឌើរ ហ្វឡាន អង្គុយជិតយើង ។ យើងទាំងពីរនាក់បានក្រោកឡើងជួយគាត់ ។ យើងពុំធ្លាប់ជួបប្រទះ យើងបានសម្រេចចិត្តថាសែងគាត់ ទៅការិយាល័យគាត់នៅជិតនោះ ដោយគាត់នៅអង្គុយលើកៅអី ។

គាត់បានក្លាយជាគ្រូបង្រៀនរបស់យើង នៅគ្រានោះអំពីភាពហួសប្រមាណរបស់គាត់ ។ យើងបានកាន់ដៃកៅអីម្ខាងម្នាក់លើកគាត់ យើងបានចេញក្រៅបន្ទប់ប្រជុំនៅច្រកផ្លូវ ។ គាត់បានបើកភ្នែកព្រិមៗ ដោយនៅកាំងស្មារតីនៅឡើយ រួចមានប្រសាសន៍ថា « សូមប្រយ័ត្នណា ។ កុំឲ្យឈឺខ្នងរបស់អ្នក ។ » នៅពេលយើងទៅជិតមាត់ទ្វារការិយាល័យរបស់គាត់ គាត់មានប្រសាសន៍ថា « ខ្ញុំមានអារម្មណ៍មិនល្អទេ ដែលខានដល់ការប្រជុំ » ។ ប៉ុន្មាននាទីបន្ទាប់ពីនាំគាត់ទៅដល់ការិយាល័យរបស់គាត់ គាត់បានមើលមកយើង ហើយនិយាយថា « តើអ្នកមិនគិតថា អ្នកគួរតែត្រឡប់ទៅកាន់ការប្រជុំវិញទេ ឬអី » ។

យើងបានចេញទៅ ហើយប្រញាប់ត្រឡប់មកវិញ ដោយដឹងថា វត្តមានរបស់យើងនៅទីនោះច្បាស់ជាសំខាន់ចំពោះព្រះអម្ចាស់ ។ ប្រធាន យីមប៊ិល បានជម្រុញខ្លួនគាត់ហួសពីការដែលគាត់អាចស្វីទ្រាំបានដើម្បីបម្រើ និង ស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ តាំងពីកុមារភាព ។ វា គឺជាទម្លាប់មួយដែលបានស្ថាបនាយ៉ាងមាំ វានៅទីនោះពេលគាត់ត្រូវការ ។ គាត់ត្រូវបានរៀបចំ ។ ដូច្នោះ គាត់អាចបង្រៀន និង បង្ហាញយើងពីរបៀបរៀបចំដើម្បីរក្សាសម្បទ និង សេចក្តីសញ្ញា តាមការរៀបចំយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនអស់ជាច្រើនឆ្នាំ ដោយប្រើអស់ពីកម្លាំងរបស់យើង ចំពោះអ្វីដែលអាចមើលដូចជាការងារតូចតាច ហើយមានផលវិបាកតិចតួច ។ ការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំគឺថា សុំឲ្យយើងអាចរក្សាសេចក្តីសញ្ញាបព្វជិតភាពរបស់យើង ដើម្បីធ្វើឲ្យខ្លួនយើងស័ក្តិសមនឹងជីវិតអស់កល្បជានិច្ច និងអស់អ្នកដែលយើងត្រូវបានហៅឲ្យបំពាក់បំប៉ន ។ ខ្ញុំសន្យានឹងអ្នកថា បើអ្នកធ្វើអ្វីៗទាំងអស់ អស់ពីសមត្ថភាព នោះព្រះនឹងដង្ហែងកម្លាំង និងប្រាថ្នារបស់អ្នក ។ ទ្រង់នឹងរៀបចំអ្នក ។

ខ្ញុំថ្លែងទីបន្ទាល់ថា ព្រះជាព្រះបិតា មានព្រះជន្មរស់ ហើយស្រឡាញ់អ្នក ។ ទ្រង់ស្គាល់អ្នក ។ ទ្រង់ និងព្រះបុត្រាមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ហើយរុងរឿងរបស់ទ្រង់ ជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានយាងមកជួបក្មេងប្រុសគ្មានបទពិសោធន៍ យូរសែប ស្មើ ។ ទ្រង់ទុកព្រះទ័យនឹងគាត់ក្នុងការស្តារដំណឹងល្អពេញលេញ និងសាសនាចក្រឡើងវិញ ។ ទ្រង់លើកទឹកចិត្តគាត់ពេលគាត់ត្រូវការ ។ ទ្រង់ទាំងពីរអង្គ បានឲ្យគាត់មានអារម្មណ៍វាយផ្ទាល់ដោយក្តីស្រឡាញ់នៅពេលគាត់ធ្លាក់ចុះ គឺដើម្បីលើកគាត់ឡើង ។ ទ្រង់ទាំងពីរអង្គបានរៀបចំគាត់ ហើយទ្រង់កំពុងរៀបចំយើង គ្យតែកម្លាំងដើម្បីបន្តកិច្ចការឆ្ពោះទៅរកសិរីល្អសេលេស្ទាល នោះគឺជាគោលដៅ និងជាមូលហេតុនៃការបម្រើបព្វជិតភាពទាំងអស់ ។

ខ្ញុំសូមបន្សល់ទុកនឹងអ្នករាល់គ្នានូវពរជ័យរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីអ្នកនឹងអាចស្គាល់ឱកាសដ៏រុងរឿង ដែលព្រះបានប្រទានដល់អ្នកនៅក្នុងការហៅ ហើយរៀបចំអ្នកសម្រាប់ការបម្រើរបស់ទ្រង់ និងការបម្រើដល់អ្នកដទៃ ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃអ្នកដឹកនាំ និងលោកគ្រូជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ អាម៉ែន ។

កំណត់ចំណាំ

- 1. សូមមើល នីវ៉ៃទី 2 32:3-6 ។
- 2. ជីម៉ូថេទី 1 4:12-14, 16.
- 3. គោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា 84:39 ។